

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput V. Innocent. III. Ubaldo (a) Plebano S. Gabini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](#)

In Librum III. Decretalium,

732
 velint. Gratianum sequuntur Marsilius *dederit*
dit. eccl. 2. parr. cap. 5. Covat. in *cap. 1. num. 1. de*
testam. Duarenus *lib. 2. de sacris eccl. ministr.*
cap. 1. Joannes de Pilemat. in *orat. habita in Con-*
cil. Basili. de civil. domin. cleric. pag. 398. aliter
textum illum exponit Basilius de marim. lib. 7.
cap. 12. num. 4. & dict. quest. 3. schol. cap. 9. sed
verius existimo. B. Augustinum in eo textu non
tantum de clericis loqui, sed de monachis. Con-
struxerat enim ipse plura monasteria in Africa,
ut constat ex Possidio in vita sancti Augustini,
cap. 2. Baronio anno 1391. *num. 23. & 24.* &
laetè refert Marquez in orig. Eremi. Pennotus lib. 1.
bij. canonici. regul. quare cupiens, ut monachi
viventer secundum statum & disciplinam illius
seculi, haberentque tantum bona in communione,
statutum illud fecit: de quibus monachis acci-
piendus est idem sanctus Doctor ralatus in cap.
non dicari, cap. exemplum 12. quest. 1. Nec tamen
omnes, qui ordinari vellent, existimarent se ne-
cessari hoc vitam servato in serm. 2. de com-
muni vita clericorum. Non quidem permittit, ut mo-
nachi bona habeant, quia hoc ipsi nem in sermone
3. de communione vita clericorum, fatis prohibuit: sed affir-
mat se mutasse propositum, quod habebat non
instituendi nisi monachos, & iam velle ordinare
clericos, quos non cogit in communione bona possi-
dere; sed si velint, ut proprium retinere possint;
Huic etiam conclusioni opponi solent textus in
cap. 2. de conditione apposit. capite insinuante, qui
clericorum, vel vov. cap. veniens 19. de simon. quorum
veram interpretationem in eorum commentariis
damus.

C A P U T V.

Innocent. III. Ubaldo (a) Plebano S. Gabini.

QUOD Dei timorem præ oculis habeas, ex fructibus tuis colligitur evidenter, cum
 opera, qua facis, testimonium perhibeant veritati: unde totum in Domino
 propositum commendamus. Sanè sicut jamdudum auribus nostris insonuit, quoniam
 ad frugem melioris vita transire desiderans, officium Plebani (b) resignasti, & co-
 ram fratribus (c) sancti Victoris Bononien. (d) promissionem de tua conversione fecisti,
 neque professionem solennem emittens, neque habitum religionis assumens. Sed
 nobilis vir Comes Albertus, & parochiani plebis ejusdem, attendentes, te laudabili-
 ter præfuisse, ac de recessu tuo eidem loco iacturam non modicam imminentem, desi-
 derium tuum haecenus retardarunt, à ven. f. n. (e) Florentino Episcopo impetrantes,
 ut ministres ibidem. Hoc etiam dil. f. noster P. Basilicæ duodecim Apostolorum
 presbiter Cardin. tunc Ap. Sed. Legatus, pensata utilitate plebis proponitur anni-
 sc, quod jamdicti Comes, & populus a nobis ratum haberi simpliciter postularunt,
 præsertim cum de licentia Prioris sancti Victoris Bononien. dignoscatis haecenus id
 fecisse. Licet autem in (f) Lateranen. Concilio de monachis caveatur, ne singuli per
 villas, & oppida, seu per quacunque parochiales ponantur Ecclesiæ, sed in majori
 conventu, aut cum aliquibus fratribus maneat, ne soli inter sœulares homines spiri-
 tualium hostium conflictum expectent, Salomone dicente: Væ soli, quia si cecide-
 rit, non est quis sublevet eum: quia tamen istud de canonicis regularibus specialiter
 non cavit, qui etsi à sanctorum monachorum consilio non putentur se juncti, re-
 gula tamen inserviunt (g) laxiori, & per antiquos (h) canones monachi possunt ad Eccle-
 siarum parochialium regimen in presbyteros ordinari, ex quo debent prædicationis
 officium, quod privilegium est, exercere; sic annuendum duximus postulatis, ut
 exercens plebani officium, si commodè fieri poterit, unum canonicum regularem
 tecum habeas ad cautelam, cuius in his, quæ Dei sunt, regularis observantie, tam
 consilio, quam solatio perfruaris.

N O T A E.

(a) **P**lebano.] Ita etiam legitur in tertia collec-
 tione, sub hoc titul. *cap. 1.* Plebanus, qui
 etiam Archipresbyter ruralis, vel Curio, seu
 Decanus dicitur in *cap. ultim.* de offic. *Archibid.*
cap. final. ne clerici, vel mon. *cap. 1. eod. tit. in 6.*
 est, qui habet sub se capellas, in quibus clerici
 perpetuo instituantur, & illi subsunt, ab eoque
 sacramenta recipiunt; & ejus Ecclesia dicitur
 Plebani in *dict. cap. 1. ne clerici, vel mon. lib. 6.*
 Nec sufficit, ut quis Plebanus dicatur, quod alta-
 ria in Ecclesia propria habeat, & dentur in ti-
 tulum; sed desideratur, ut sit Ecclesia Plebano
 subdita, & in ea perpetuo clerici instituantur, ut

probat Cæsar de Ecclesiastica hierarch. 3. part. di-
 sputat. 13. §. 3. An vero Plebani ultra jurisdictionem
 fori penitentialis dignitatem in Ecclesia ha-
 bere dicantur, examinat Filefacus de origine pa-
 rœc. *cap. 3.* Cæsar ubi sapit. Waldus ergo, de quo
 in praesenti, Plebanus erat Ecclesia S. Gabini ha-
 bens sub se diversas Ecclesiæ. De ipso præla-
 ro Martyre nonnulla concessit Baronius Martyr. die 19. Februarij.

(b) **R**esignasti.] In manibus proprii Episcopi,
 juxta adducta in *cap. admonet. de renunc.*

(c) **S**ancti Victoris.] De hac Ecclesia canonico-
 rum regularium nonnulla adduxi in *cap. cim bis.*
 de majorit. & obed.

(d) **P**romissionem.] Ob quam tenebantur vitam regula-

regularē profiteri, juxta adductā in cap. porre-
tūm, supra de regul.

(e) Florentino.] Petro videlicet, cuius etiam
meminit idem Innoc. III. in cap. 5. & 8. de donat.
uer notavit Ughel. tom. 2. Ital. sacr. in Ecclesia Flo-
rent. num. 32. ad finem.

(f) Lazeran.] Relato in cap. 2. hoc tit.

(g) Laxiori.] Canonicī enim regularēs verē
sum monachi, monachorumque jure, & nomi-
ne ubique censentur, ut in cap. præsens clericis 20.
qua. 3. cap. 2. de pœnūl. cap. 4. cum sequent. de
confirm. utili, cap. de regularibus 25. de simon.
extravag. 1. de regul. inter communes; quia
æquè pauperitatem, & obedientiam ac cateri mo-
nachī profitentur, & similiter fugere debent qua-
cunque religionis statui palam repugnant, cap. 4.
hoc tit. cap. cum in Ecclesiis 10. de majorit. & obed.
cap. sicut 17. de regul. cap. final ne clerici vel mon.
Sed quia in aliis habent regulam laxiorē, ut con-
stat ex cap. sanè 10. de regul. cap. mandamus 19.
qua. 3. ideo nonnullis in casibus receptum est,
eos appellatione monachorum non venire. Legauſtre in parat. ad hunc titul. Primit Ecclesiæ fa-
culis omnes ferè clerici erant canonicī regularēs,
ut constat ex Concilio Turon. can. 23. Mogunt.
can. 9. cap. necessaria 12. qua. 1. ex Prospero de
vita contempl. lib. 2. cap. 9. Clericatum assumptum
omnia sua aut parentibus reliquerunt, aut pauperi-
bus erogarunt, ut probat Hallierius in vindictis
lib. 4. cap. 2. §. 2.

(h) Antiquos canones.] Relatos in cap. in paro-
chia, cum sequent. 16. qua. 1.

COMMENTARIUM.

EX hoc textu sequens communiter deducitur
Conclu-
so pro-
batur: *Canonicus regularis potest prefici regi-
num Ecclesiæ seculari.* Quæ assertio probari potest
ex Concilio Tridentino saj. 14. de reform. cap. II.
ubi PP. prohibent, canonicum regularē trans-
latum ad alium ordinem assūmī ad beneficium se-
culare, etiam curatum; nam econtrariō videntur
innuere, canonicum regularē non traslatum ad
alium ordinem, posse eligi ad tāle beneficium, quo
modo illum textum intellexit, & adduxit Rota in
una Papient. die 6. Martii, anno 1578. his verbis:
*Fuit quaesitum, an canonicus regulari cum licentia Su-
perioris posset provideri de beneficio curato seculari? Et
fuit conclusum, posse, per textum in cap. quod Dei-
timorem, de statu monach. & tibi Abbatem in sum-
ma. Idemque sentire videtur Concil. Trident.
sa. 14. cap. II, dum vult, canonicum regularē
translatum ad alium ordinem non esse capacem be-
neficii seculari curati: tacitè enim innuere vide-
tur, non translatum esse capacem; & declara-
vit Sacra Congregatio Concilii anno 1622. ibi:
Congregatio Concilii censuit, decrevit ejusdem Con-
cilii canonicum regularē non prohiberi obtinere be-
neficia curata secularia, nisi fuerit ex his translati,
de quibus habetur in decreto, cap. II. saj. 14. Pro-
bat Ivo Carnot. epist. 93. adversus Episcopum Lem-
ovic. dum inquit: *Quantum intellexi ex litteris
ex vestra parte mīhi super oblatis graviter fert ve-
stra fraternitas, quod Lemonicensis Episcopus in
Synodo agens interdixit omnibus regularibus clericis,
& regimen parochiarum, & confessionem paenitentia-
tum; qui rectius quidem fecisset, si omnes sacerdo-
tes ad regularē vitam invitasset, quam regulariter**

viventes à Dominicarum ovium custodia penitus re-
movisset, quibus tantò plus difficit aliena malitia,
quanto longius discesserunt à sua. Illustrant ultra
congestos à Barbosa, & Garanna in præsenti, plu-
res congesti à Tamburino tom. 3. de iure Abbat.
diffus. 9. qua. 8. ubi tradit, perdoctum consilium
Vincentij Parancij, pro canonicis regularibus.
Pennotus lib. 3. hist. canonic. regul. cap. 72. per totum.
Valensis de benefic. titul. 26. num. 3. Joan Lepage
in Biblioth. Premonstr. tom. 1. lib. 1. saj. 18. cap. 12.
Barbosa lib. 1. juris Eccles. cap. 42. num. 49. Solorza-
nus lib. 4. polit. cap. 16. & tom. 2. de iure Ind. lib.
3. cap. 16. num. 1. P. Mendo de Ordin. Milit. di-
ffus. II. qua. 4. Landmeter ad regulam D. Au-
gustini, cap. 4. Dubal. in vita sancti Norberti, cap.
18. cum sequentib.

Sed pro dubitandi ratione ita in præsentem af-
fectionem insurgo: *Indecorum est, minufque Im-
punitationi congruum, ut homines disparis professio-
nū, vel habitus præficiantur Ecclesiis, vel in eadem
Ecclesia sicuti, cap. in zona 16. qua. 7. Cle-
ment. 1. de elec. ideo secularia beneficia faculari-
bus; & regularia regularibus conferri debent, cap.*

*cum singula, cap. cum de beneficio, de probend. in 6.
cap. 1. de elec. cod. lib. cap. inter. de relig. dom. Clement.*

*in agro. 8. ceterum, vers. sanè, hoc tit. cap. placuit
16. qua. 1. Trident. saj. 14. de reform. cap. II. adeo*

*ut regularia non novitiis, sed expreſſe professis
conferantur, cap. nullus, de elec. lib. 6. Clement.*

*2. de supplend. neglig. docent Navarrus ad rit. de
probend. consil. 2. Covar. in cap. 2. de teſtam. num.
2. & 3. Ergo canonici regularēs non possunt præfici*

Ecclesiæ facularibus, cùm sint verè religiosi, cap.

sanc. 10. de regul. cap. 2. & 3. 19. qua. 8. Sanchez

de martr. lib. 2. diffus. 18. num. 7. Azot. tom. 1.

insti. lib. 13. cap. 3. Accedit nam religiosis ex vi

sua professionis non convenit regimen animarum, cap.

*monach. igitur minus ritè poterunt assūmi ad regi-
men Ecclesiæ facularis. Augetur hæc dubitandi*

ratio ex cap. super eo, deregul. ubi statuitur, quod

monasterium ingressi, cuius professionis habitum

*fūlceperint, non possint amplius ab ea religione di-
scendere, & facularibus Ecclesiis desertere: sed ca-*

nonici regularēs certam regulam professi sunt: ergo

*deserere nequeunt illam, & Ecclesiæ faculari-
bus præfici. Fulcitur secundō eadem difficultas*

ex cap. ad audiendam, de cap. monach. ubi Ho-

norius III. scribit Archiep. Burdegal. ut jubeat

omnibus Abbatibus sibi subjectis, ut revocent

cunctos monachos solitariam vitam ducentes in

quibusdam Prioratibus Ecclesiæ regularium, &

*missis ipse Archiepiscopus faculares clericos inti-
mat: igitur si clerici regularēs jam præpositi Eccle-
siæ facularibus romoventur ab eis, ex eo provenit,*

quia ipsi ad beneficia facularia eligi non valent.

Aduh tamen defendenda est præsens asser-
tio, firmiterque tenendum, canonicos regularēs

cum sui superioris licentia posse eligi ad bene-
ficia facularia; quod non solum auctoritatibus

suprà congregatis, verū & validissimis juris ra-
tionibus firmatur.

Prima deducitur ex eo, nam canonici regularēs essentialiter sunt clerici, & à

temporibus Apostolorum ad regendas Ecclesiæ

insti-

5.

Probab-

tur com-

cluſor a-

tionibus

et exem-

plici.

instituti; unde æquè ac seculares capaces sunt regiminis cuiusque Ecclesie, etiam secularis. Quam rationem insinuavit D. Thomas 2. 2. quæst. 189. artic. 8. & illustrat Pennotus dicit. cap. 72. num. 1. Secunda, & potissima provenit ex eo, quia non repugnat tale regimen Ecclesia secularis canonici regularibus, ex vi professionis illorum: tum quia illi hoc aperte exprimunt tempore sue professionis, ut constat ex lib. 1. suarum constit. cap. 42. ubi hæc verba exprimuntur: *Et quod nunquam absque licentia Capituli generali, vel ejus auctoritate fungentis aliquod cum cura, vel sine cura beneficium acceptabo, intus, vel extra ordinem nostrum renunciando omnibus iuribus & privilegiis, & consuetudinibus in contrarium nisi competenter, vel quomodolibet competituris.* Unde jam olin, & nunc habita licentia à Superioribus collationes beneficiorum secularium plerisque fieri legimus apud Pennotum dicit. cap. 72. & Dubalem *spræ*, qui pluribus exemplis hanc proxim firmant, & illustrant.

*6. Dissolvi-
tur du-
bitandi
ratio.*

Nec obstat dubitandi ratio suprà expensa; nam licet verum sit, beneficia regulare regularibus, & secularis secularibus conserui debere, tamen circa personas regulares, & quænam illæ dicantur, ut beneficia secularia obtinere non possint, non constat apud Interpretes, ut vide- re est apud Barbosam in remiss. ad Concil. Trident. dict. sess. 14. cap. 11. P. Mendum de Ordinibus Milit. disput. 11. quæst. 4. per rot. ubi de religiosis militaribus agit. Et licet juxta principium illud canonici regulares, qui monachis in omnibus ferè aquiparantur, admittendi non essent; tamen quia, ut a Innocentius in presenti, regulam laxiore profitentur, non comprehenduntur superdictâ prohibitione, nec appellatione regularium, quoad hunc effectum, veniant; quod declaravit Innocentius III. in presenti, qui consultus fuit, non ut dispensaret cum Plebano sancti Gabini, ut vulgo creditur; sed ut exponeret, interpretareturque prædictam prohibitionem Concilii Lateran. relatam in cap. 2. hoc titul. Nec obstat primum augmentum dubitandi rationis; nam illud procedit in monachis, qui olim ad sacros ordines non ascenderant, immo per clericos seculares regebantur, ut probavi in cap. 2. *spræ*, hoc tit. Canonici vero regulares ex sua institutione clerci sunt, & ita legitimi ministri sacramentorum; quare illis recte commendari potest regimen Ecclesie secularis juxta suam professionem. Nec etiam obstat textus in dict. cap. super eo de regul. nam ibi agit Summus Pontifex de illis religiosis, qui post suscepitum habitum professionis intendunt illum demittere, & in Ecclesia deservire, etiam in habitu clericali seculari; quod omnino improbat Pontifex: at canonici regulares retento eodem habitu, & observata vita regulari, possunt Ecclesiis secula-

tibus præfici; unde nulla est desertio proprii habitus, seu professionis. Nec tandem obstat textus in dicto cap. andientiam; nam Honorius in ejus specie agit de monachis prohibitis in Concilio Lateran. relat. in cap. 2. hoc titul. extra monasterium vivere: sed canonici regulares non comprehenduntur prædictâ prohibitione Concilii Lateran. ut Innocentius in presenti declaravit: igitur Honorius III. non est exaudiens de ipsis canonici regularibus. Prosequitur latius Garana in presenti, qui opponit, & exponit textus in cap. final. de capel. monach. cap. in parochia 16. quæst. 1. cap. quorundam 6. 74. dicti. cap. sicut 3. de simon. cap. ad nostram. de confirm. utili. Hac procedunt jure communī attento. Nunc examinandum venit, an infœcta iuri novissimo Concilii Trident. liceat Canonici regularibus beneficia secularia possidere? Et non licere, probant Mandolius in præc. signat. titul. de dispens. monach. Ojeda de incompatib. 2. part. cap. 24. num. 2. Germonius de induit. Cardin. regularis, num. 46. Felinus in cap. in nostra, de re script. num. 44. Fulcius de visitatione libro 2. cap. 15. num. 79. Barbosa in presenti, & in summa Apofol. collect. 102. num. 9. Gonzalez ad regulam 8. Cancel. glof. 8. num. 33. Thom. Sanchez lib. 7. summa, cap. 29. num. 71. Fatinus ad Trident. sess. 14. cap. 11. Riccius in præc. de vis. 159. part. 1. Garcia sibi contrarius de benef. part. 7. cap. 10. num. 9. Moventur auctoritate Concil. Trident. dict. sess. 14. cap. 11. ibi: *Sicut non in regularium fuerit, ad beneficia secularia e. curata omnino incapax existat.* Et declaratione Gregorii XIII. quam refer Thom. Sanchez ubi *spræ*. Contrarium vero, immo canonici regulares hodie capaces esse beneficiorum secularium, tenuerunt Navarrus ad titul. de pref. confil. 9. num. 5. & ad hunc titul. confil. 11. Gratianus discept. forser. tom. 1. cap. 13. num. 22. Franc. Marcus 1. part. decision. quæst. 481. num. 6. & 1281. num. 2. Selva de beati 3. part. quæst. 70. Bertachinus de Episcopo part. 1. lib. 2. quæst. 39. Lambertinus de jure patr. part. lib. 2. in princip. quæst. articul. 19. num. 7. Hieronymus Garcia tom. 1. difficult. 5. dub. 5. punct. 1. numero 13. Tambutinus, & Pennotus *spræ*, Dubal, ubi *spræ*: quorum fundamenta congettlat, & docte D. Joæphus Barro Salgado in *suppliç. ad Magnum Philippium pro Canonici regularibus*. In qua opinionem varietate credo, validè, & licite posse canonici regularibus beneficia secularia etiam curata conferi. Sed quia hæc quæstio adhuc decisiva non est per Seclum Apostolicam, et si sapientia disputata in sacra Rota, ne hujusmodi beneficia canonici regularibus collata, ut vacantia impetrarentur, optarem hujusmodi declarationem peti à Romano Pontifice.

C A P U T VI.

Idem Abatti, & Conventui (a) Sublacen.

Cum ad monasterium Sublacen. personaliter venissimus. *Et infra:* Firmiter inhibuimus, ne quis de cetero monachorum lineis (b) camisiis uteretur. Ad defecum autem hospitalitatis supplendum, mixturam unius molendini concessimus, amphora pro